

FRIE SKOLERS LÆRERFORENING

Kredsbestyrelsens beretning, Frie Skolers Lærereforening kreds 2, april 2022

At sidde i kredsbestyrelsen er en alsidig affære. Man er valgt til at mene noget om fagpolitik i Frie Skolers Lærereforening. Og fagpolitik stikker nogle gange i alle mulige og til tider umulige retninger, så der er mange ting at forholde sig til på det politiske plan. Samtidig er man valgt til at arrangere møder for medlemmer og tillidsvalgte i kredsen. Man skal have fingeren på pulsen i forhold til, hvad medlemmerne ønsker og hvilke oplægsholdere, der kan matche behovet. Helt lavpraktisk skal man booke mødelokaler og købe den rette chokolade. Og så er der alt det andet, som ligger mellem det politiske og det driftsmæssige.

Kredsbestyrelsens beretning er vores mulighed for at informere de tilstedeværende medlemmer og efterfølgende alle medlemmer i kredsen om kredsbestyrelsens arbejde i det forgangne år og om de visioner, vi har for det kommende år i kreds 2, men den er også en oplagt chance til at dykke ned i nogle af de politiske emner, vi har beskæftiget os med og kommer til at diskutere i den kommende tid.

Når jeg kigger rundt på jer, der sidder her i lokalet, så er der mange kendte ansigter. Medlemmer og ikke mindst tillidsvalgte, som gennem årene har modtaget nyhedsbreve fra os i kredsbestyrelsen med informationer om mangt og meget. I ved, at jeg er i besiddelse af mange ord, men jeg håber også, at I har erfaret, at nyhedsbrevene er lange, fordi vi har meget på hjerte og ikke fordi vi ønsker at bruge jeres sparsomme tid på ligegyldigheder.

Angrebet på de frie skoler

Inden vi ser på årets gang i kreds 2, så skal jeg simpelthen lige have luftet mine frustrationer over TV2-programmet "Flugten til privatskolen", som løb over skærmen før påske. Jeg bliver så træt, når en farverig palet af forskellige frie grundskoler unuanceret fremstilles som en elitær masse, der sorterer i døren for at undgå de særlige, de besværlige, de diagnosticerede og måske også de farvede, som så må forblive i en folkeskole, der halter, fordi de rige og ressourcerstærke børn har forladt eller rettere sagt er flygtet fra folkeskolen til fordel for en fri grundskole eller for at blive i programmets retorik privatskole.

Når jeg færdes på skolerne i vores kreds, så er de 82 forskellige skoler, der laver skole på netop deres måde. De skal naturligvis alle leve op til friskoleloven og stå mål med folkeskolen. Men selvom vi skal stå mål med folkeskolen på flere områder, så bør de frie grundskoler være et værdimæssigt, ideologisk eller religiøst alternativ til folkeskolen. Ikke et sted man flygter til, fordi den lokale folkeskole er lukket eller har fået reduceret sine ressourcer så meget, at det stort set er umuligt at lave god skole for eleverne.

Jeg har fuld forståelse for, at det er godt tv at sætte tingene på spidsen, så enhver kan forstå, at det er synd for folkeskolen i Hundested, at Kolding Realskole siger nej til elever, der af forskellige grunde ikke passer til deres måde at drive skole på. Hatten af for den journalist, der har fået ideen til programrækken, da det uden tvivl fik mig op i det røde felt i den bedste sendetid. Selvom jeg efterhånden har arbejdet på Skanderborg Realskole i mere end 20 år og derfor har skolens traditioner og værdier helt inde under huden, så kunne jeg aldrig i min vildeste fantasi forestille mig, at alle skoler i landet – såvel folkeskoler som frie skoler – skulle være kloner af min skole. Jeg er derimod stor tilhænger af retten til at være forskellige og anderledes. Og den mulighed har vi heldigvis stadig i den frie skoleverden. Det ville klæde landets politikere at slippe folkeskolen fri, så den kunne vende tilbage til en tid uden nationale tests, elevplaner, rigid tilstedeværelse og alle de andre skønne ting, der fulgte med skolereformen og lockouten i 2013. Tænk en gang, hvis man som folkeskolelærer kunne lave skole på netop den måde, der passede bedst til den enkelte klasse uden at skulle overveje mængden af kopier, antallet af støttetimer, muligheden for en lejr tur eller andre ting, som vi tager for givet på en fri skole.

Når jeg siger, at vi stadig har friheden til at drive fri skole i Danmark, så er det desværre en sandhed, som skal tages med et vist gran salt, idet de muslimske skoler til tider oplever tilsynets pusten i nakken. Det er helt fair, at vi som frie skoler kan sættes under skærpet tilsyn, hvis vi ikke lever op til friskoleloven. Men at det nogle gange kan synes som en heksejagt på de muslimske skoler, kan også få mig godt op af stolen. At drive en religiøs skole er et privilegie, som vi tilsyneladende ikke skal tage for givet. Politikerne, og her tænker jeg især på den gode Jens Joel, er stor fortaler for blandede skoler, hvor direktørens datter deler bord med kontantmodtagerens søn, hvilket styrker sammenhængskraften. I kontrast til dette ideal om en blandet folkeskole fra en svunden tid står den muslimske skole, der i politisk optik opdrager eleverne til at leve i et parallelsamfund, hvor integration ikke er ønskværdigt. Billedet af de indoktrinerende og ekstremistiske muslimske skoler er ikke et billede, jeg genkender fra de skolebesøg, jeg gennem årene har haft på de muslimske eller for den sags skyld kristne skoler i kredsen. På disse skoler er eleverne helt almindelige og til tider irriterende teenagere, som på min egen skole eller på de folkeskoler mine veninder underviser på. Så min drøm for fremtiden er, at vi får lov til at lave skole på den måde, vi finder bedst – pædagogisk, ideologisk og værdimæssigt, både i folkeskolen og på alle frie grundskoler.

Samarbejdet mellem ledelse og de tillidsvalgte

Nå, så fik jeg da det ud af systemet for nu i hvert fald. Og for at lette stemningen lidt, så lad os vende blikket mod samarbejdssporet i den nye arbejdstidsaftale.

Jeg er ved at være en gammel krage, der på besynderlig vis bliver rørstrømsk på de mærkeligste tidspunkter. Et af sådan øjeblik var i begyndelsen af november, hvor jeg blev rørt helt ud af det blå. Jeg tænker ikke på afskeden med vores tidligere formand, Uffe Rostrup, på repræsentantskabsmødet i Nyborg. Det var en hård dag for mig ingen tvivl om det, men jeg tænker faktisk på den fælles kursusdag om arbejdstidsaftalen, A21, som Frie Skolers Lærerforening og Danske Private Skoler afholdt på Munkebjerg Hotel. Den fælles velkomst og konsensus om samarbejdssporet, som værende en god ting, fik tårerne til at vælde op i mine grønne øjne. Måske var det en længe ventet forsoning efter den kolde april-måned i 2013. Måske var det mindet om min første gennemgang af OK08 på Scandic i Aarhus, hvor Kurt Ernest og Arne Pedersen gennemgik resultaterne. Jeg ved det ikke, men under alle omstændigheder byder samarbejdssporet på en ny, frisk start, hvor ledelse og tillidsrepræsentant arbejder sammen om at skabe de bedste rammer for at lave god skole til glæde for elever, forældre og ikke mindst lærerne.

Vi har i foreningen i løbet af dette skoleår lavet forskellige tiltag for at klæde tillidsrepræsentanterne bedst muligt på til at træde konstruktivt ind i det nye samarbejde med skolens ledelse. Begge TR-efteruddannelsesmoduler har i år omhandlet A21 – både de ”hårde” håndtag i overenskomsten og de ”bløde” værktøjer til at indgå i samarbejdet. Det sidste modul afholdes på TR-træffet på Bramslevgaard midt i maj. FSL-klubmateriale med information til medlemmerne om samarbejdssporets enkelte dele i årshjulet ligger på hjemmesiden. Vi har været på skolebesøg for at fortælle og drøfte A21 og samarbejdssporet med medlemmerne – der er stadig ledige dage i vores kalender, så giv endelig lyd om, hvornår vi skal komme på besøg hos jer. Vi kommer til at drøfte erfaringer og behovet for sparring på de kommende netværksmøder, så tillidsrepræsentanterne i kredsen har de bedste forudsætninger for at etablere eller vedligeholde det gode samarbejde med ledelsen. Netværksmøderne er ikke tænkt som et sted, hvor man kan ”brokke sig” over tingenes tilstand på skolen, men derimod et sted, hvor man kan sparre med andre, der kan stå i lignende situationer. Fremfor at skulle starte fra bunden med fx lokalaftaler eller personalepolitikker kan man hente inspiration og vejledning fra de øvrige tillidsrepræsentanter i det geografiske eller skoleformsnetværk.

For at kunne deltage i netværksmøder, faglig opdatering i kredsen, møder med ledelse og medlemmer kræver det tid til arbejdet. Så derfor er det som altid meget vigtigt, at tillidsrepræsentanten får den fornødne tid til at varetage hvervet som medlemmernes repræsentant, ledelsens samarbejdspartner og foreningens bindeled til medlemmerne på kredsens skoler. I TR-cirkulæret står der, at tillidsrepræsentanten skal have den fornødne tid, men er det bare elastik i metermål? I foreningen anbefaler vi fortsat en akkord på 100 timer + 4 timer pr. ansat på overenskomsten. Det kan synes som mange timer, men lur mig, om ikke de mange møder får regnskabet til at løbe op. Så som tillidsrepræsentant skal man huske at forhandle sine egne forhold for derved at kunne varetage medlemmernes interesser.

Som sagt har vi i foreningen forsøgt at klæde tillidsrepræsentanterne bedst muligt på til at være en god og konstruktiv samarbejdspartner på skolen. Men omvendt kræver det jo én at kunne samarbejde med. Vi har i hovedbestyrelsen her i foråret udarbejdet foreningens holdning til samarbejdet mellem skolens ledelse og tillidsrepræsentanten. Politikken skal naturligvis ud at leve i foreningen og blandt tillidsrepræsentanterne, så I kommer til at høre mere til den i nyhedsbreve og på TR-uddannelsen. Men eftersom politikken i særdeleshed er groet i min have, så vil jeg gerne her løfte sløret for det, vi mener, ledelsen bør gøre for at skabe de bedste muligheder for et godt samarbejde. De kan

- Skabe forståelse og respekt om skolens værdigrundlag og profil både ind- og udad til.
- Indgå i et forpligtende og dialogbaseret samarbejde med de tillidsvalgte og lærere med det formål at skabe overskuelighed og overblik over arbejdstiden og prioritering af opgaverne.
- Sikre de bedst mulige rammer og vilkår for løsningen af skolens faglige og uddannelsesmæssige undervisningsopgaver, således at der skabes et godt arbejdsmiljø.
- Sikre skolens og lærernes fortsatte udvikling via løbende efteruddannelse og kompetenceudvikling.

Vi ønsker, at såvel tillidsvalgte som skolens ledelse har en tilgang til samarbejdet, der er anerkendende, tillidsskabende, retfærdig og vidende. Det er kompetencer, som vi skal have for øje i

efteruddannelsen af vores tillidsrepræsentanter og som vi har en forventning om, at skolens ledelse også besidder.

Jeg håber, at vi har ramt plet, både i informationer til og uddannelse af tillidsrepræsentanterne og i vores politik. Og ligeledes håber jeg, at samarbejdssporet kommer godt fra start ude på jeres skoler, så I får skabt en god og gennemskuelig fordeling af arbejdsopgaverne, så lærerne trives og har tid til deres arbejde, hvilket jo drypper på eleverne, der forhåbentligt også trives og har de bedste læringsmuligheder.

Med underskrivningen af A21 og ovenstående tiltag har vi taget de første skridt i en ny retning, men det stopper efter min mening ikke her. Vi skal fortsat have fokus på at hjælpe hinanden gennem sparring og vejledning på netværksmøderne og gennem faglig opdatering på TR-møder og TR-træffet.

Mange flere medlemmer i hulen

Til de kommende møder for de tillidsvalgte i kredsen vil vi se en række nye ansigter. Nogle tillidsrepræsentanter har takket af efter lang og tro tjeneste og de har heldigvis fundet deres egne afløsere, inden de har forladt posten. Det er en naturlig del af livet som tillidsvalgt, at gamle stopper og nye kommer til. Vi kan for en stund godt savne de gamle og kendte ansigter, men de nye skal naturligvis bydes velkommen og integreres i flokken af tillidsvalgte i kredsen. Ud over de nye, der afløser gamle, kommer en række tillidsrepræsentanter fra skoler, hvor der ikke tidligere har været tradition for at vælge en tillidsrepræsentant. De skal have endnu større opmærksomhed fra os andre i kredsen, idet de ikke overtager lokalaftaler, lønpolitik eller personalepolitikker fra "en gammel ræv". De starter helt fra scratch og vil få brug for støtte og sparring – ikke en "på min skole gør vi bare sådan", men derimod en opbyggende og konstruktiv hjælp fra de garvede. Om det er A21 og samarbejdssporet eller vores til tider ret "grundige" kontakt til skoler uden tillidsrepræsentanter, der har fået flere til at vælge en tillidsrepræsentant, ved jeg ikke. Men under alle omstændigheder er det helt fantastisk, at vi nu kun mangler en valgt tillidsrepræsentant på tre af grundskolerne i kredsen og så selvfølgelig de 14 højskoler, som endnu ikke må vælge en tillidsrepræsentant, da de ikke har en forhandlet overenskomst. Om det er realistisk at komme helt i mål med en valgt tillidsrepræsentant på alle skoler i kreds 2, tror jeg ikke, men vi vil hver dag glæde os over de mange, der allerede er valgt. Og vi vil gøre vores bedste for at tage godt imod dem og gøre dem til en del af familien – altså af tillidsvalgte i kredsen.

Lige så stor succes vi har med at få valgt tillidsrepræsentanter på skolerne, lige så meget halter vi bagefter i forhold til arbejdsmiljørepræsentanter og TR-suppleanter. Her har hhv. 61% og 50% af skolerne valgt en repræsentant blandt medlemmerne til at varetage hvervet. Vi arbejder til stadighed for at få valgt repræsentanter på skolerne, som kan være medlemmernes talerør på skolen og i foreningen. Hvis I har nogle gode ideer, så modtager vi dem med kyshånd.

Netop de gode ideer og erfaringer var udgangspunktet for mødet for tillidsrepræsentanter med en lav organiseringsgrad. Vi inviterede til en snak og lidt mad i Randers sidst på vinteren. Ikke alle havde mulighed for at deltage i mødet, men det er vores forventning, at vi forsøger os med endnu en invitation på et andet tidspunkt, idet vi er af den overbevisning, at man kan mere, hvis man har opbakningen fra andre, der er i samme båd.

Men hvorfor er det overhovedet vigtigt fortsat at have fokus på at organisere kollegerne i Frie Skolers Lærerforening? Hvorfor kan man ikke bare køre på frihjul, når tillidsrepræsentanten jo alligevel skal forhandle løn og arbejdstid for såvel medlemmer som ikke-medlemmer? Hvorfor er et betalt kontingent i Krifa ikke lige så meget værd som et medlemskab af Frie Skolers Lærerforening? Det er i hvert fald billigere og man får vel en eller anden form for vejledning, siges det.

Hvis man som jeg har været medlem i mange, mange år og som mange af jer, der sidder her i aften, også har valgt at bruge en del af sin arbejdstid på at være tillidsvalgt på skolen, så kender man godt svarene, som ikke-medlemmerne bør have. Det kan være et langt, sejt træk at skulle organisere sine kolleger i foreningen. Ikke kun at få de kommende medlemmer med ind i folden, men også at engagere de eksisterende medlemmer til at deltage aktivt i FSL-klubmøder, kredsgeneralforsamlingen, formødet og selve repræsentantskabet.

Vi skal fortsat sørge for, at nye kolleger bliver budt velkommen på skolen og inviteret ind i det fagpolitiske fællesskab i Frie Skolers Lærerforening. Det er en opgave for såvel tillidsvalgte som medlemmerne på skolen at gøre nye kolleger opmærksomme på foreningens fortræffeligheder. Nogle af os er ved at være en smule grå i toppen, ikke fordi vi på nogen måde nærmer os pensionsalder – gud nej, der er mange, mange år til. Vi har været med i mange år og forhåbentligt har vi mange gode år i os endnu. Men i min optik bør vi i fremtiden have øje for, hvordan vi skaber de bedste muligheder for at engagere sig og deltage aktivt i foreningen – lokalt på skolen, i kredsen og på landsplan ved at deltage i repræsentantskabet. Der er absolut ikke en skjult dagsorden herfra om at skulle overlade tillidshvervene til nye og yngre kræfter, men mere et spørgsmål om at have et øje på fremtiden, så vi fortsat har gode og stærke folk, der ønsker at være en del af det fagpolitiske fællesskab på skolen, i foreningen og ikke mindst i kredsen.

Er der ro på bagsmækken?

I næste uge mødes den nyvalgte kredsbestyrelse for at konstituere sig og for at påbegynde planlægningen af det kommende skoleårs mødekalender. Vi har altid super mange ambitioner om at fastholde et højt aktivitetsniveau. Jeg tænker ikke, vi er udpræget selvfede, når det kommer til en vurdering af, om vi rammer medlemmernes ønsker og behov lige i rumpetten. Men man kan godt blive lidt blind, når det kommer til en selv og til noget, man har arbejdet på i mange år. Det er fortsat vores mål at lave den bedste kreds for medlemmerne i Østjylland. Men ved vi reelt set, hvad medlemmerne så egentligt ønsker af os? Det har vi sat os for at finde ud af, hvorfor de tillidsvalgte har modtaget et spørgeskema om netop aktivitetsniveauet i kredsen. Vi bliver forhåbentligt klogere, så vi kan lave en mødekalender, der rammer behov og ønsker bedst muligt.

En anden måde at tilkendegive, om vi skal gøre noget anderledes, er naturligvis at skrive eller ringe til os. Eller måske endda invitere os på besøg til en snak.

Jeg nævnte i starten af denne beretning, at vi på repræsentantskabsmødet i november sagde farvel til foreningens mangeårige formand, Uffe Rostrup. Der var ro på bagsmækken og dermed ikke lagt op til kampvalg. Monica Lendahl Jørgensen og Rikke Josiasen har siden repræsentantskabsmødet udgjort foreningens formandskab.

Det er ikke nogen hemmelighed, at jeg var stor fan af Uffe, han var kursusleder, da Bente og jeg i sin tid tog TR-uddannelsen, han er en stærk og alligevel super blød mand med stærke meninger og gennemslagskraft og jeg vidste, at det ville blive meget svært at sige farvel til ham. Og det var svært, da jeg holdt afskedstale for ham. Og selvom det syntes umuligt, at der kunne være en tid uden Uffe

Rostrup, så går livet sin vante i Lidenlund. Hverdagen finder en ny form og pludselig er månederne gået og sommeren står for døren.

Monica er en anden formand og det skal hun naturligvis også være, alt andet ville være et mærkeligt plagiat og kunstigt for hende. Og tro mig, jeg kan sagtens se de samme kvaliteter i Monica, som jeg kunne i Uffe. Hun er også en god formidler, et stærkt politisk menneske og hun kommer til at samle den nye hovedbestyrelse på en anden, men helt rigtig måde. Så jeg snupper med glæde to år mere og ser frem til et godt og konstruktivt samarbejde med det nye formandskab i Frie Skolers Lærerforening.

En særlig tak

Jeg er stolt og beæret over, at ingen andre har ønsket at stille op som kredsformand. Jeg håber meget, at det betyder, at I fortsat har tiltro til mine evner og ideer. Og skulle den dag komme, hvor der er andre kræfter, som vil til, ja så tager vi det kampvalg.

I det forgangne år har vi i kredsbestyrelsen som sagt drøftet fagpolitik og arrangeret møder. Men vi har også i efteråret afholdt en kredsbestyrelsesdag, hvor vi udelukkende drøftede bestyrelsens strategier og indsatser på en række områder, som organisering af medlemmer, kommunikation og rekruttering og fastholdelse af de tillidsvalgte. Jeg er ovenud heldig at have en kredsbestyrelse, der med glæde trækker en hel dag ud af kalenderen for at drøfte strategier og som gider drøfte alle de bilag til de kommende hovedbestyrelsesmøder, som jeg finder relevante. Og som udover kredsbestyrelsesmøderne og arrangementerne for kredsens medlemmer deltager i skolebesøg, har styr på økonomien, hjemmesiden, nyhedsbrevene, netværkene, de tillidsvalgte og meget, meget mere. Det er et kæmpe arbejde at skulle holde styr på det driftsmæssige og de nye og til tider skøre ideer, som finder vej til kredsbestyrelsesmøderne. Det allerbedste er dog ikke engagementet og arbejdsvilligheden, men derimod det faktum at vi har det godt og sjovt i hinandens selskab. Vi gider faktisk spise middag sammen og snakke om vores skoler og privatliv. Det er mere værd end så meget andet. Så tusind tak til jer fire for endnu et år med godt samarbejde og samvær.

At Ditte har besluttet at forlade kredsbestyrelsen, har vi taget til efterretning, men ikke med glæde. Heldigvis er der flere gode folk, der har lyst til at prøve kræfter med kredsbestyrelsesarbejdet. Så om lidt skal vi vanen tro ud i et kampvalg om kredsbestyrelsespladser, hvilket er så fedt at se.

Tak til vores to kredsrevisorer for forholdsvis god ro og orden ved kredsrevisionen og den efterfølgende middag. Vi glæder os til samarbejdet igen ved næste års revision.

Endelig vil jeg gerne på kredsbestyrelsens vegne takke alle jer – medlemmer på grundskoler, efterskoler og højskoler, tillidsrepræsentanter, TR-suppleanter og arbejdsmiljørepræsentanter, som har deltaget i et eller flere møder og arrangementer i årets løb. Nu hvor Covid19 er aflyst af Søren og Mette, kan vi se ind i et år med mange fysiske møder med et fagligt og relevant indhold. Med disse ord overdrager jeg kredsbestyrelsens beretning til generalforsamlingen.